

Lübeck, 1939. július 2.

+
Édes, jó' Emlékeim!

Már bedobtam egy lapot, mely-
ken jelstem, hogy megírtam. Utunk szép simán folyt
le. En' egész idő' alatt a clozet - módó' és a fülke köd
fürkástam. Állandó ke' mosás, ábra fiátogatás, íveg és
bje mosás felainen. Miután eseményeket elhagytem s
végre közelgett a 10-órás táplálási idő', bevonultam
az "éhes" kocsiba s ott megkaptam egy finom reggelit ty-
pikáttal. Jón jól esett. Vízmenet megvettem a tá-
saszat, csak az nem ment olyan gyorsan, mint kívánom.
Pistike kedvesen viselkedett. Először attól, hogy
egy párosor "bíráni" mely jó'ra támadt a padon, gyöngy-
rűen bírta az utat. Nem kért sem enni, sem inni. Ami-
kor s amit kapott azral meglepődött, jóval igaz-
kis anygal volt. Nagyon keveset aludt a vonaton, de
mégis aludt. Emléket nem lehetett lefektetve bírni.
Ősem jött ebédelni az "éhes" s ussonnarni is
s ott úgy viselkedett, mint egy kis gentleman. Ébolyka
a kocsiban ebélt, mert egy teríték 4.40 volt s ezt
sohadtam. Képtelenség gyönyöcsöl, amit én nem
ettam meg az "éhes"ben s vettem neki egy íveg as-
ványvizet. A jó' lélek tengersok jóindulatot mu-
tatott s meg több halkezt árult el. No, de semmi
baj, mert azért ideértünk. - Az al'állás simán ment,

pedig his buksáink akkora igen zülltlen történet
nétek ki. Valahogy a gyerekomak 'Iménycim' jutottak
nembe, mikor azt a his csoportot mustroztam.

Klagenfurtól Feinachig majdnem hosszúbb
volt az út, mint Budapestól Klagenfurtig. A fa-
radtság abban nyilvánult, hogy úgy tomboltak, ugráltak,
mint akiknek nincs is eszük. Megérkezve, nem várak,
vagyis him' elhéstek, de azért harba értünk. Míg aztán
elhelyezkedtünk, a gyerekkel annyit rohantak ide-oda,
dobogtak, rugtak a padlót, vasutastak kafferozokkal
- éjjel 11-kor - fa lépcső" körüljárni tornáztak,
süvöltöztek - jövtöztök, hogy majdnem sírtam az
idegeniségtől, úgy ki voltam állva. Másnap ugyanilyen
tempóban is hangzomban mutatkoztak be. Percenként
rohamozták meg a lépcsőt. Fel-le, nagy dübörgéssel,
következésképpen mai nappal felmondtak nekünk s
könyörözték, hogy álljunk odébb egy hársal, vagy be-
lább a gyerekkel fel vonuljon ki. No, de nem azért
Erika az Erika, hogy mindent ügyesen, energikusan és
simán el ne intézzen, kívül stabil vgyunk itten.

A rohamozást és dübörgést az Erika gyerekkel vgytük.
Elmerke majdnem versenyképes volt, a 'Lisér' emét
pedig Pistának s Veronika botgáltatták, mert ők
meg annyit bömböltek, hogy sok volt egy 'éke' kebel
nek. Ma már a helyzet javult.

Erika végtelen kedves volt, a két debél
is nagyból sokát nekem engedte át s elöge, hogy
egymásba nyíljanak. Míg az ő két vöröje egymástól

igért, s mutat. Jöndulatban nincs is hiány. Jancsint
 ragaadoktam hozzá, hogy elhozzom magammal, azon a tervén
 igazán bízott. A gyerekeket nagy burgisággal gondozta,
 a durvits munkát, ami alad, mind bízva van velem. Gyereket,
 kitaláltam, csak nagyon cippotlan és értelműtlen. Ereszt olyan
 neked a helyettem.

Nagyon kedves, amint levelem megfog, küldöd
 el Borainit a postára s küldd a nagyanyjának 30 P-t.
 15 P, megmarad neki, de kedves adand fel, mert ott valami
 beaktörletet esedékes. Cim: özo. Vándor Róbertné
 Eateryom. Simor-utca 6.

A Tusztanból megvan a véleményem.
 Lesteti, hogy irak neki. Pedig nagyon kényeztet érte.
 Nyáron életemben, talán nem tettem a
 soknim. Pedig, ha látta, milyen jól áll. És itt min-
 denki abban jár. Mondhatom büszkeség ebből. Most olyan
 nagyon barátságosabbal jöttem, hogy az ismerősök. Sija-
 zán nincs időnk állapodni. Világszerte fel mindenkit,
 akik illet s töredékben van, hogy nem saját időtölésére
 jöttem ide, mert az rába sem jöhet. Több s nagyobb
 strapán van, mint otthon. Tehát aki azt gondolja, hogy
 én itt főúri kezelemben élek, az nagyon téved. Mert
 meg enni sem eszem nyugodtan. Ételét ostob, ételt
 kettőt. Vigyázok, hogy a pítet minden tárgyát földhöz
 ne rájón, de bimbókon örökre, ha már az ő életének
 vége. Sovál terjen mindenképpen magához, aki azt bini, hogy
 nyaralok, mert nem nyaralok, hanem robotolok, töltök,
 mint otthon és sok sem alodom ki magamat. Est nem

paraszkepen mondom, mert a gyermek egészéjét tud-
tu terem, csak azért várom, mert August Hembelge-
ri Ersside nagy strapáját az én gondolatosa frés né-
hüti élettemmel. Súlyos tövedés, én nem nyaralok olyan gond-
talanul és főúrian, mint ő szokott. Csakgy ő ezt nem
akarja elhinni. Mert én a flüssendes Wassert magam hor-
dom fel magamnak, ha mondani akarok, egy kereszt
monni, mert elvige az Dörghának is tele van a
két kereszt dolypal. Kióta itt vagyok lefjött. Gethrik
is rajta. Ez az én feuchig tejföl élettem. Ez nem parash
neked és nem nyugodás, mert én meg vagyok eljegedve
mindennel - pláne ha egészem fahadva belőle - ez csak
magyarázat a meg nem értésnek. - Eh, kin' ügyis kióta
magyarázok, mert én ügyis csak a parasholó daimu
beak a mindentki más igazons. Hat legalább hiszjek.
A jó' tén majd megfíret nelem. Mert nem az em-
beresét csinálom, amit terek.

A átlátás vakal miatt sem apjód. Alig
hordom öhet. Sem lehet győzni a most, vasalatt. Olyan
hrafti gyermekesit bírlek s egy Frimontan nem kapu-
most, hgy egy gyermek mindij a karomon van. Vgy a
Pisti, vgy a Veronika. Gyerekhurcolás hoz nem lehet va-
dusben járni. Atest csinálhattam magamnak egy
drindli ruhát, ez legalább nem pszichológik s csak a
ki fész blurít kell monni. Sem olyan egyszerű ez az
élet. Tolyton vándorolnunk kell, a kocsi már rengeteg
javítást fírettem, nem merem realizálni, csak rithán,
hgy két gyermek rüljön beame. Gy egyik mindij kint van.

aggódj. A legjobb összeköttetés nekünk a 9^h-i bécsi gyors
Érikának van itt vasúti ismeretűje, meg az állomás főnököt
is meg lehet kérni, hogy Klagenfurtban csakjanak le
nekünk egy kupa't. A vasúton van étkező kocs. Ott
mindjárt beállás'kor megcsodálhatuk egy krampli-
piúrt s darával befűtött hús levest a piciknek s
akkor az ebédre is megvagyunk meg Bécs előt.
Bécsben meg remélhetőleg üres waggonba szállunk.
Majd csak megleszünk. Így azután este 9-kor Pesten
vagyunk. Ennyi apróval egy nappal előbb Klagenfurtba
menni lehetetlen, hisz utolsó este meg mosunk s reggel
meg főzösködni kell az ébren kívül napi kosaratokat.

Ami a párt illeti már nem ígát annyira,
mert valahogy ügyesebben tudtam kezelni a kocsmában,
az kicsit kegyes, hogy a vendéglőssel beszéljek, mert itt senki
sem ül egyedül egy asztalnál. Ma Erika is velem jön.
Rindauerint nem jön, mert spórol. Őj nem ülhet be,
hogy semmit se fagyasszon. Múltkor hamar érteztam
s nem kisért hára. Tegnap gyorsan faltam az ételt,
hogy hamarabb legyen kiűzen. s hamarabb mentem el, mint
ő. Csak hogy ez nem mindig sikerül, mert a főzető pincérre
kell várni. Sovál ne nyugtalankodj, csak egy kicsit
parasztoltam s te ehhez nem vagy hozzászokva. Egyéb-
ként nagyon köszönöm, hogy így gyorsan válasszoltál.

Pistikénk a kúten 65 sz. + gyarapo-
lott. Mál' Istennék. Meg is látnak rajta. A phosphatin-
nak ehhez meg semmi köze sincs, mert csak pár
napja redi. És az, amit Erika mond, az első kóna-

szert 10-14 napot sánkhatszál magadra. Minden
bírányal gyorsabban menne a munka, ha jikenten
nyúlnaál hozzá. No, de megint témanál vagyok, pedig
feltettem magamban, hogy nem mostállak vele, ha
magadtol nem tudsz rájönni.

Amint hallak sporálatról, mintha csak
Pesten volnék, hogy már szinte rosszul esik minden falat,
amit a legjobb itvággyal szarnék elküldeni.

Antán, ha a penátelenség ilyen nagy,
miért gondolsz te még mindig nyaraló vásárlásra,
mikor az a legdrágább mulatság. Nemcsak azért, mert
hamatát ~~van~~ hoz, azért sem mert ha hirtelen pénze
van hiányod, nem tudod eladni, azért sem, mert olyan
mint a moloch, mindig tel kell tölni, ha az ember
valamelyest élvoni akarja, hanem azért drága, mert
nagy árat fizet érte az ember. Bekellenségi központ lesz
az ilyenmiből. Teged már ismerlek annyira, hogy mindig
les valami fontos dolgod, ami miatt nem tudsz kijönni,
én pedig ígérem neked, itt írásban is adom, hogy nem
megyek nyaralni májustól október végéig. Nem hagyom
magamat betoresdni két felé hártantással, falusi kényel-
metlen székkel, azért hogy délután egy órára kiülhessék
egy kerti. Nem akarok remete lenni. Nyaraló mellé
mindjárt sírhelyet is vásárolhatok neked, mert ha
az ember felévig nem alszik, akkor azt hiszem, rövidesen
megörik a temetőre. Itt sem alszom reggel 4-ig, olyan
vagyok sohaor mint 3 hulla, minden levélrejegyre figye-
lek s egy éjjel tíz percenként körülfarkalom a lakást